

RAPPORT FRA PROGRAMSENSOR, BACHELORPROGRAMMET I ADMINISTRASJON OG ORGANISASJONSVITENSKAP, JANUAR, 2016

Programsensor: Professor Knut H. Mikalsen, UiT, Norges Arktiske Universitet.

Rapporten bygger på materiale stilt til rådighet av instituttet, først og fremst evalueringsrapporter for 8 kurs (for høst og vår 2015). Kursbeskrivelser, forelesningsplaner og pensumlister er lastet ned fra instituttets hjemmesider.

Program og emner: Programmets innhold – inkludert kursporteføljen, tilsiktet læringsutbytte, arbeidskrav og pensumlister - er beskrevet i en egen «folder» som kan lastes ned fra instituttets hjemmesider. Alt dette er omtalt i tidligere rapporter, og jeg skal nøye meg med å gjenta at denne informasjonen er både fyldig, oversiktlig og til å få vett og forstand av. Siden forrige rapport har instituttet tatt grep for å sikre bedre progresjon mellom de kursene som særlig omhandler organisasjonsteori – AORG 100, 101 og 210. Det første byr nå på en innføring i grunnbegreper og grunnleggende tenkemåter i organisasjonsteorien, det andre utvider perspektivet mot ledelse og styring i formelle organisasjoner, med særlig vekt på analyser av beslutningsprosesser og handtering av endringsforløp og interorganisatoriske relasjoner. Her gjør en med andre ord noe med det ‘overlappings- og progresjonsproblemet’ som ble berørt i forrige rapport. AORG 210 skal på sin side gi en innføring i institusjonelle perspektiver med vekt på organisasjonsteori som analytisk ‘redskap’ i studiet av offentlig administrasjon og forvaltningsreformer. Dette er for øvrig et forskningsfelt hvor en av instituttets egne – professor Per Lægreid - har bidratt vesentlig gjennom sine tallrike arbeider om administrative reformprosesser, nasjonalt og internasjonalt. Her bør ikke veien være lang til relevant pensumlitteratur. At det (kanskje) skal ryddes plass på AORG 103 til mer stoff om det kommunale selvstyret, virker fornuftig all den tid dette kurset jo handler om organiseringen av det norske politisk-administrative systemet.

Andre planlagte reformer/endringer er et nytt kurs på 200-nivå som inkorporerer deler av AORG 107 om transnasjonal styring, og en omlegging og tematisk oppdatering av AORG 105/106 mot klima, energi og offentlig forvaltning i u-land og de såkalte BRICs-landa. Et annet, etter min mening fornuftig, grep er fjerningen av SV 100 – examen facultatum – fra programmet. Dette skal – om jeg tolker instituttet riktig - erstattes av et mer fagspesifikt innføringsemne, nemlig en utvidet versjon av AORG 100 (som utvides fra 10 til 20 studiepoeng). Noen tema fra SV 100 skal tas inn her – akademisk skriving og vitenskapsteori blant annet - samtidig som noe stoff om norsk statsforvaltning flyttes hit fra AORG 103. I tillegg til de innholdsmessige endringer som er på gang har instituttet satt ned en

arbeidsgruppe som skal se nærmere på spørsmål knyttet til eksamensordning og kravene til studentdeltakelse.

Som instituttet selv påpeker er bachelorprogrammet i støpeskjeen, og retningen er – så vidt undertegnede kan bedømme – fornuftig. Her vil jeg særlig framheve de grep som gjøres for å forbedre progresjonen mellom de spesifikt organisasjonsteoretiske emnene. Dette er også noe studentene har etterlyst. At innføringsemnet – AORG 100 – vil inkludere både mer allmenne samfunnsvitenskapelige tema og fagspesifikke begreper og perspektiver, vil bidra til å ‘løfte’ begge deler, og gjøre dette stoffet mer ‘fagnært’ og relevant for studentene.

Studentevalueringer/emneevalueringer: Det foreligger studentevalueringer av de fleste emner gitt i 2015. Disse omfatter både forelesninger og seminarer og er dokumentert i tilnærmet standardiserte rapporter som inneholder tabeller med snittvurderinger - som i de fleste tilfeller sammenfattes/oppsummeres med avsluttende kommentarer fra faglærer - samt direkte sitater fra studentenes kvalitative vurderinger. De kvalitative tilbakemeldingene på undervisning og pensum er tallrike – i noen tilfeller også fyldige - og inneholder både ros og ris (og kanskje litt mer av det siste enn tidligere). Jeg ser ingen grunn til å gjennomgå evalueringresultatene for hvert enkelt emne/kurs i detalj, og skal (som i tidligere rapporter) nøye meg med noen utvalgte sitater og mer generelle kommentarer. Som alt nevnt inneholder evalueringsrapportene både kvantitative «utbyttmålinger» og kvalitative kommentarer fra studentene. For noen emner er også oppmøtestatistikk/-historikk, egen deltakelse (oppmøte på forelesninger og seminarer), prioriteringen av vedkommende emne i forhold til andre kurs, forbedringsforslag fra studentene, samt opplysninger om «studentmassen», tatt med. I så måte har instituttet et godt system for evaluering av undervisningen og – for bacheloroppgavens vedkommende – også for veiledningsbiten.

Selv om studentenes vurderinger naturlig nok spriker en del, så tyder både de kvantitative utbyttmålingene og de kvalitative kommentarene på at studentene er rimelig godt fornøyd med undervisningen. Karakteristikkene varierer riktignok fra utsagn som «*veldig fornøyd med foreleser. Veldig strukturert og oversiktlig opplegg*», «*seminarene har vært svært informative og har hjulpet med både oppgaven og motivasjonen*» (AORG 250) til klart mer kritiske kommentarer av typen «*Dette faget (AORG 107) framstår rotete. Det er for mye generelt snakk og for lite fokus på nøkkelmomenter i faget. Faget bærer preg av å være uferdig, jeg føler vi er prøvekaniner*». «*Unfortunately, I experienced this course as quite disorganized.*» Foreleserne på dette emnet karakteriseres imidlertid som gode og kunnskapsrike. «*The lecturer is very enthusiastic and I feel like she taught me a lot*». Særlig

de siste forelesningene på dette emnet framheves som «*very clear and great*». Kritikken går med andre ord først og fremst på organiseringen/den 'praktiske' gjennomføringen av kurset og – i noen grad - på manglende sammenheng mellom deler av undervisningen og pensumlitteraturen. «*There were minimal obvious links between the curriculum and the lectures.*» Andre peker på at det er lite sammenheng mellom forelesninger og seminarer, og at forelesningsplanen ikke følges (AORG 106). Dersom kritikken vi her har gjengitt er treffende, bør det være betydelig rom for forbedringer.

Som påpekt i forrige rapport er seminarundervisning noe studentene setter stor pris på, og ønsker der slikt tilbud ikke gis, eksempelvis på AORG 209 hvor følgende kommentar er ganske typisk: «*Jeg synes det er veldig dårlig at det ikke settes opp seminar i dette faget. Det har vært et stort og tungt pensum*». Kommentarene til de emnene hvor det gis seminarer, eksempelvis AORG 250, er gjennomgående meget positive, både fordi seminarene gir rom for løpende tilbakemeldinger på egen oppgave og muligheter for å kommentere og lære av medstudentenes utkast. Eller som en av studentene formulerer det: «*Veldig bra med tilbakemelding og kunne kommentere selv. Skulle ønske vi hadde seminarene tidligere, og flere*». Kommentarene til den individuelle veiledningen er mer blandet og varierer fra «*Har fått veldig god og konstruktiv kritikk, hjalp meg veldig til å finne både problemstilling og riktig metode*» til «*Veileder er lite engasjert og svarer vagt på spørsmålene. Føler jeg får lite hjelp, og har ikke blitt fulgt opp*». De fleste kommentarene til veiledningsbiten er imidlertid positive, og tyder på at studentene setter pris på ordningen og at den således fungerer godt. Alt i alt får opplegget i forbindelse med bacheloroppgaven meget gode skussmål. De tallrike kommentarene (som fyller nærmere 4 tettskrevne sider!) og de kvantitative utbyttmålingene, tyder på at emnet engasjerer og motiverer – og at læringsutbyttet er høyt. Essayseminaret på AORG 210 volder imidlertid et visst besvær for flere. «*Det er et stort forbedringspotensial når det gjelder informasjon om essayet, hvordan dette skal gjennomføres og selve essayseminarene*». «*Dårlig info, sen info, ingen kriterier til framføring*». Til tross for slike og lignende kommentarer om selve gjennomføringen av seminaret, peker flere på arbeidet med selve essayet som nyttig og lærerikt.

De praktiske, organisatoriske sidene ved undervisningen avstedkommer også flere kommentarer enn de gjengitt over - og mange er kritiske. Mangelfull informasjon om innleveringsfrister, for mange forelesere på ett og samme kurs reduserer oversikten (gjelder særlig AORG 103), dårlig informasjon om flytting av forelesninger, endringer i pensum etter oppstart og lang ventetid for kompendier. I en kommentar til AORG 209 heter det f. eks. at «*...dårlig organisering, informasjon og kommunikasjon har vært et gjentakende problem*».

Det vises bl.a. til flytting av forelesninger på kort varsel, mangelfull informasjon rundt oppgaven og uklarheter vedrørende pensum. Her er det også et ønske om at powerpoint-presentasjonene legges ut raskere etter hver forelesning, eller aller helst i forkant. Nå kan det selvsagt tenkes at mange studenter ikke gjør nok selv for å skaffe seg relevant informasjon, men i det grad denne type kritikk er treffende bør det være relativt enkelt å gjøre noe med slike, mer praktiske, problemer. Kommentarene til pensum – innhold, relevans og vanskelighetsgrad – går på slike ting som omfang («veldig mye pensum» og kostbart kompendium) og mangelfull informasjon om den elektroniske litteraturlisten (AORG 209); for mye pensum på internett; det er «greiere med bøker og kompendier» (AORG 107); at deler av pensum er vanskelig å forstå, og at dette også bør snevres inn gjennom å luke ut «trivielle» og «ubetydelige bøker som stjeler viktig lesetid i et stort fag» (AORG 103). I år som i fjor finner undertegnede det vanskelig å vurdere treffsikkerheten i slike kommentarer, men en kritisk gjennomgang av pensumlistene på enkelte emner kan neppe skade. På AORG 210 har en åpenbart forsøkt – og lyktes – om en skal feste lit til følgende kommentar fra en som har prøvd seg på dette emnet tidligere: «...må si at pensum er mye bedre denne gangen! Mye bedre, lettere å forstå og endelig føler jeg at alt pensum er relevant for faget og relevant for meg å lære». Ingen dårlig ‘pensumattest’, for å si det slik.

Oppsummering

Studentevalueringer av seminarer og forelesninger – i form av kvantitative utbyttmålinger og kvalitative kommentarer - utgjør også denne gangen hovedtyngden av det materialet som ligger til grunn for rapporten. I tillegg kommer en mer generell orientering fra instituttet om gjennomførte og planlagte reformer av programmet, bl.a. gjennom justeringer i emneporteføljen med sikte på klarere progresjon mellom emner som overlapper. Hovedinntrykket er – nå som før – at instituttet tar evalueringsarbeidet på alvor og har fått på plass ordninger som fanger opp både gode og mindre gode sider ved programmet. Undertegnede er spesielt imponert over de tallrike og til dels fyldige kommentarene fra studentene vedr. undervisning, veiledning, pensum og praktiske utfordringer og administrative flaskehalser. Studentene er åpenbart både engasjerte og motiverte, og kommer med mange konstruktive innspill instituttet bør fiksikke og ta med seg i det videre reformarbeidet.

